

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1T/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010328
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Hirešová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1119010328.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, samosudkyňou JUDr. Martou Hirešovou, v trestnej veci obžalovaného K. M. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2020 v Bratislave takto

r o z h o d o l:

Obžalovaný: K. M. nar. XX.XX.XXXX H. Š., trvale bytom C. XX, Š.,

r o z h o d o l:

dňa 31.08.2017 v čase okolo 00:45 hodine v Bratislave na Námestí slobody odcudzil mobilný telefón značky B. XC, žltej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, tým spôsobom, že počas toho, ako sa K. R. rozprával s okolo stojacími ľuďmi a zároveň sa hral s mobilným telefónom, spredu k nemu pristúpil obžalovaný a vytrhol mu z rúk predmetný mobilný telefón, ktorý K. R. držal obidvoma rukami, a s týmto telefónom ušiel smerom na Hlavnú železničnú stanicu v Bratislave, čím uvedeným konaním spôsobil majiteľke mobilného telefónu, poškodenej G.. B. C., škodu vo výške XXX,XX Eur;

t e d a

si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného do 31.07.2019.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trest so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ruší výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.09.2017, sp. zn. 3T/84/2017, právoplatný dňa 15.12.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá, aby nahradil škodu poškodenej G.. B. C., nar. XX.XX.XXXX H. R., trvale bytom Bratislava, Š. X, vo výške XXX,XX €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodenú G.. B. C., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Bratislava, Š. X, so zvyškom nároku odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní, potom čo obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., teda, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. M., výsluchom svedkyne F. R., postupom podľa § 263 ods. 1, 2 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkyne poškodenej G.. B. C., svedka K. R., D. L., a podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol so súhlasom procesných strán prečítaný záver znaleckého posudku č. 003/2018 znalca doc. Ing. Ivan Nepraš CSc., pričom tento znalec bol na hlavnom pojednávaní aj vypočutý a predložil doplnenie znaleckého posudku 003/2018 zo dňa 18.11.2020. Postupom podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil aj s relevantnými listinnými dôkazmi, a to odpis RT a výpis z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného, a súd sa tiež oboznámil so spisom Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T 84/2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti, v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, napĺňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku (Tr. zák. účinný do 31.07.2019), a dopustil sa ho obžalovaný K. M. ako všeobecne trestne zodpovedný subjekt.

Súd na tomto mieste konštatuje, že nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah jednotlivých výpovedí, ako ani obsah znaleckých posudkov a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, vyrovná sa s obhajobou a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.

K výroku o vine.

Obžalovaný spáchanie skutku popieral (ako bolo vyššie uvedené urobil aj vyhlásenie, že je nevinný) a bránil sa tým, že v čase skutku sa mal nachádzať vo Viedni v byte, ktorý prenajímala jeho manželka (príslušníčka republiky Bangladéš), s ktorou je ženatý od 01.03.2017, z dôvodu čoho podliehali kontrole rakúskych úradov a preto nemohol obydlie opustiť. Obžalovaný tiež uviedol, že v Rakúsku aj pracoval, preto nemohol byť v Bratislave. Zároveň vypovedal, že žiadne mená z obžaloby mu nie sú známe.

Z výpovede svedkyne F. R. má súd za preukázané, že táto bola koncom augusta 2017 s kamarátmi von, kedy prišiel za nimi obžalovaný a pýtal si od nich telefón, ktorým si chcel posvietiť a následne telefón zmizol. Svedkyňa vypovedala, že obžalovaného bližšie nepoznala, nakoľko ho spoznala len pred pár týždňami, kedy sa im vonku prihovril, avšak snažili sa ho ignorovať. Pri odstraňovaní rozporov sa svedkyňa pridriavala výpovede z prípravného konania kedy uviedla, že obžalovaného si zapamätala aj po mene, nakoľko pri predošlom stretnutí ich žiadal, aby si ho pridali na Facebooku, preto ho vedela opísať aj na polícii a ukázať aj jeho fotku. Na otázky obhajcu svedkyňa uviedla, že si je istá, že sa jednalo o tú istú osobu, avšak priamo nevidela to, kedy mal obžalovaný kamarátovi K. ukradnúť telefón, avšak svedkyňa vypovedala, že tam boli iba kamaráti a telefón zmizol po tom, ako si ho vypýtal obžalovaný a teda ho už K. nevrátil, čo jej povedal aj kamarát K..

Z prečítanej výpovede svedkyne - poškodenej G.. B. C. vyplýva, že táto vlastnila predmetný telefón B. XC, avšak dočasne ho používala jej dcéra Y. Š., ktorá ho v čase spáchania skutku mala zapožičať svojmu vtedajšiemu kamarátovi K. R.. Poškodená si zároveň uplatnila náhradu škody vo výške XXX,-€.

Z prečítanej výpovede svedka K. R. vyplýva, že v lete s kamarátmi sedeli na lavičke na Námestí slobody, kedy k nim prišiel jemu neznámy muž a pýtal od nich svetlo z dôvodu, že niečo hľadal, preto mu na posvietenie požičal mobilný telefón B. XC. Telefón mu požičal, avšak muž uviedol, že nič nenašiel a telefón mu vrátil. Následne za ním prišiel opätovne s pýtal si telefón znovu, avšak svedok mu ho už nechcel dať, na čo mu ho muž zobral z ruky a utiekol. Následne s kamarátmi išli za ním, pričom cestou cez mesto stretli hliadku polície, ktorej uviedli čo sa stalo a opísali toho muža, s tým, že on ho nepoznal, avšak na polícii ho stotožnili, nakoľko kamarátka ho mala uloženého na sociálnej sieti.

Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z prečítanej výpovede svedka D. L., ktorý rovnakým spôsobom popísal priebeh skutku, teda že s kamarátmi sedeli vo večerných hodinách na Námestí Slobody, kde sa okolo nich motal neznámy muž a žiadal ich o svetlo, na čo mu kamarát K. požičal mobilný telefón. Najprv si posvietil a telefón vrátil K., po nejakej chvíli bol však tento muž opäť pri nich a K. vytrhol z ruky telefón a utekal s ním, pričom on za ním neutekal, K. áno, a následne zbadali hliadku PZ, ktorej opísali tohto muža. Dievčatá čo s nimi boli vonku tohto muža stretli už predtým, preto vedeli polícii ukázať jeho profil na sociálnej sieti.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 003/2018 zo dňa 11.01.2018 znalca doc. Ing. Ivana Nepraša, CSc. je zrejme, že tento stanovoval hodnotu mobilného telefónu zn. K. B. XC neznámeho IMEI (ako vyplýva z čl. 96), ktorý sa označuje aj ako B. XS a uvažoval s veľkosťou pamäte 32 GB, pričom vychádzal z toho, že toto označenie si poškodený pri popise mohol pomýliť. Neskôr v priebehu vyšetrovania však poškodená doplnila aj číslo IMEI odcudzeného mobilného telefónu, preto znalec doplnil pôvodný znalecký posudok, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní. V dôsledku známeho čísla IMEI sa podarilo znalcovi predmetný mobilný telefón s určitou stotožniť ako K. B. XC (tak ako poškodená aj svedkovia telefón označili), pričom znalec jeho všeobecnú hodnotu v čase spáchania skutku ustálil na XXX,XX €.

V dôsledku uvedených skutočností bolo potom nevyhnutné zo strany súdu upraviť skutkovú vetu oproti podanej obžalobe, a to v časti výšky spôsobenej škody, čo však v danom prípade nemalo vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, a to pri zachovaní jednoty a totožnosti skutku. Doplnením znaleckého posudku bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná výška spôsobenej škody, nakoľko podľa čísla IMEI možno jednoznačne identifikovať mobilný telefón a tak určiť jeho hodnotu, čím boli vyvrátené argumenty obhajoby o nepoužiteľnosti znaleckého posudku, kedy obhajca zdôrazňoval výšku škody spôsobenú krádežou.

Proces dokazovania podľa názoru súdu bez akýchkoľvek rozumných pochybností vylučuje iný záver o vine obžalovaného ako ten uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku, ktorý bol v konaní ustálený na základe vyprodukovaných dôkazov. V rámci kontradiktórneho procesu boli vykonané všetky dostupné dôkazy nevyhnutné pre náležité zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti a preto možno ustáliť, že obžalovaný K. M. sa neoprávnene zmocnil mobilného telefónu B. XC, ktorý mal K. R. v ruke a ušiel s ním. Uvedený skutkový stav vyplýva z dôkazov pred súdom vykonaných, a to predovšetkým zo svedeckých výpovedí svedkyne F. R., K. R. a D. L.. V tejto súvislosti súd uvádza, že svedok pred súdom vypovedá pod prisahou, pričom vypočúvaní svedkovia (a to aj v prípravnom konaní) sú upozornení na význam svedeckej výpovede a následky krivej prisahy. Pri posudzovaní skutkového stavu sa preto kladie dôraz na dôkaz výsluchom svedka, ktorý možno považovať za najdôležitejší dôkazný prostriedok. Súd zároveň konštatuje, že svedkovia usvedčujúci obžalovaného K. M. zo žalovaného skutku vypovedali konzistentne a v podstatne zhodne k okolnostiam a priebehu skutku a svojimi výpoveďami nepotvrdili obhajobné prednesy obžalovaného, pričom súd nezistil žiadne dôvody pre spochybnenie vierohodnosti výpovedí týchto svedkov. Obhajoba obžalovaného spočívajúca v tom, že v čase skutku sa mal nachádzať vo Viedni, tak bola vyvrátená vykonanými dôkazmi, pričom táto podľa názoru súdu v žiadnom prípade neobstojí a je rozptyľovaná aj ďalšími nepriamymi dôkazmi. Napríklad aj z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejme, že tento sa dopustil skutku - prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. dňa 04.06.2020, kedy bol v tzv. superrýchlom konaní odsúdený trestným rozkazom zo dňa 07.06.2020 v konaní pred Okresným súdom Bratislava II, sp.zn. OT 148/2020. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný K. M. bol dňa 04.06.2020 prichytený priamo pri skutku, a to v obvode Bratislava II, a teda nie je pravdou, že obydlie v Rakúsku nemohol upustiť pre možnosti náhodnej kontroly zo strany tamajších úradov v dôsledku manželstva s príslušníčkou Bangládešu. Rovnako, aj z oboznámeného spisu Okresného súdu Bratislava V, sp.zn. 3T 84/2017, je zrejme, že obžalovaný sa v obvode Bratislava V zdržiaval aj dňa 19.08.2017, kedy spáchal prečin krádeže podľa §

212 ods. 1 Tr. zák., čo je taktiež v čase po údajnej svadbe s manželkou. V tejto veci bol na menovaného vydaný aj príkaz na zatknutie, pri ktorého realizácii dňa 15.12.2017 uviedol, že je bezdomovec a zdržiava sa v Bratislave. Aj z uvedeného vyplýva, že sa od údajnej svadby dňa 01.03.2017 s určitou nezdriavou nezdriavoval výhradne v Rakúsku, kde mal aj pracovať. Rovnako tak svedkyňa F. R. vypovedala, že obžalovaného K. M. spoznala pár týždňov pred skutkom, ktorý je predmetom tohto konania, kedy sa jej s kamarátmi mal prihovoriť v Bratislave na Námestí Slobody, čo je opätovne v rozpore s tvrdením obžalovaného o tom, že pre možné kontroly rakúskych úradov neopúšťal obydľie vo Viedni. Napriek tomu sa K. M. preukázateľne opakovane pohyboval po rôznych častiach Bratislavy, z čoho možno vyvodíť záver o jeho účelovej obhajobe tvrdiac, že na Slovensku nemohol byť. V tejto súvislosti súd tiež uvádza, že neuniklo jeho pozornosti, že obžalovaný je podľa lustrácie registra obyvateľov slobodný, pričom obžalovaný na hlavnom pojednávaní ani nevedel uviesť dátum narodenia svojej manželky a nevedel ani jej aktuálnu adresu. Z uvedeného dôvodu súd aj odmietol vykonať dôkaz - výsluch svedkyne C. W. M., ktorú navrhoval obžalovaný vypočuť a ktorá mala dosvedčiť, že sa v čase skutku mal nachádzať v Rakúsku. Súd sa opakovane snažil predvolať túto svedkyňu z adresy oznámenej obžalovaným, avšak opakovane nebolo možné na uvedenú adresu doručiť jej predvolanie, pričom ju nebolo možné nijakým spôsobom ani stotožniť, keďže ako manželka obžalovaného nie je vedená v registri a samotný obžalovaný nepozná žiadne ďalšie údaje na jej identifikáciu. Keďže obžalovaný žiadal konajúci súd o jej predvolanie, pričom ním poskytnuté údaje o jej totožnosti a bydlisku neboli dostačujúce, resp. správne, súd s poukazom na § 240 ods. 4 Tr. por. odmietol vykonať tento dôkaz, pričom navyše aj podľa § 272 ods. 3 Tr. por. považoval tento dôkaz za nadbytočný, nakoľko svedkyňa nebola ani prítomná pri skutku, navyše je len ťažko si predstaviť, že by s odstupom času, táto vedela hodnoverne potvrdiť alibi obžalovaného (navyše práve manžela), ktorý je zo spáchania skutku usvedčovaný viacerými svedkami. V tejto súvislosti je podľa názoru súdu prinajmenšom zvláštne, že obžalovaný nevie uviesť ani dátum narodenia svojej manželky, s ktorou mal pre možnosť náhodných kontrol tráviť takmer všetok voľný čas v mieste bydliska, navyše s ňou ani nie je v kontakte a nevie, na akej adrese sa zdržiava.

Súd má za to, že drobné rozpory vo výpovediach svedkov, na ktoré obžalovaný v rámci svojich vyjadrení po vykonaní jednotlivých dôkazov poukazoval, sú nepodstatného charakteru, pričom pre ustálenie záveru o jeho vine nie sú v žiadnom prípade rozhodujúce. Príkladmo súd uvádza, že obžalovaný namietal, že svedok K. R. vypovedal, že si muž mal prísť vypýtať druhýkrát mobil po cca 5 minútach, naproti tomu svedok D. L. uviedol, že tomu tak bolo po 15-20 minútach. Uvedené rozdiely sú podľa názoru súdu, aj s ohľadom na dobu výpovede od skutku, bez absolútneho významu. Obhajoba obžalovaného napokon spočívala aj v tom, že žiadne nemá v obžalobe nepozná a svedkyňu F. R. mal na pojednávaní vidieť prvý raz. Aj túto obhajobu súdu vyhodnotil ako účelovú, a to aj s poukazom na vyššie uvedené, ktorej cieľom je zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Rovnako súd nepovažuje za spôsobilú možnosť obhajoby v smere naznačenom obhajcom, podľa ktorej nie je vylúčené, že svedkyňa TK. R.Ž. mohla v daný večer požívať alkohol, nakoľko toto vôbec nevyplýva z jej výpovede, a rovnako to nie je možné vyvodíť ani zo žiadnych iných vykonaných dôkazov.

Súd preto uzatvára, že v rámci hodnotenia všetkých vykonaných dôkazov, ku ktorým sa mal obžalovaný možnosť jednotlivito vyjadriť v súlade s § 271 ods. 1 Tr. por., súd hodnotil jednotlivito aj v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi, a v konaní bolo bez rozumných pochybností preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je obžalobou kladené za vinu, čím boli vyvrátené jeho tvrdenia spochybňujúce jeho spojitosť so stíhaným skutkom, resp. tvrdením, že ide o vec narafičenú na neho políciou, a preto možno konštatovať, že boli voči nemu splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti.

V danej veci pri ustálení viny obžalovaného neobstoja ani námietky obhajoby, že súd nevykonal všetky dostupné dôkazy, naopak, súd má za to, že všetky dostupné dôkazy boli vykonané a v tejto súvislosti nebolo porušené právo obžalovaného. Súd má za to, že vykonané dôkazy na seba nadväzujú, a spolu s nepriamymi dôkazmi vo svojom súhrne predstavujú rozumnú istotu o vine obžalovaného a pri ich hodnotení dospel súd k záveru, že skutok sa stal tak, ako je popísaný v obžalobe a spáchal ho obžalovaný K. M.. Súd oproti podanej obžalobe upravil v skutkovej vete iba výšku spôsobenej škody tak, ako to vyplývalo z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

K výroku o treste.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu, pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to predpokladá ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol súd na spôsob spáchania činu úmyselným konaním obžalovaného, jeho následok v podobe porušenia objektu chráneného Trestným zákonom (ochrana majetku), zavinenie vo forme priameho úmyslu, pohnútku, priťažujúce okolnosti, absenciu poľahčujúcich okolností, pričom prihliadol i na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy s tým, že v tomto smere majú nepochybný význam práve údaje vyplývajúce z odpisu registra trestov obžalovaného.

Obžalovaný bol doposiaľ 16-krát súdne trestaný, a to pre prevažne majetkovú, ale aj násilnú trestnú činnosť. Na hlavnom pojednávaní bol z dôvodu uloženia súhrnného trestu oboznámený spis Okresného súdu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T 84/2017, predovšetkým trestný rozkaz zo dňa 22.09.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2017. Z uvedeného vyplýva, že teraz prejednávaneho skutku sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (v tomto prípade doručený trestný rozkaz), preto mu bol uložený súhrnný trest podľa zásad úhrnného trestu, a teda bol vo výroku o treste zrušený vyššie uvedený trestný rozkaz Okresného súdu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 3T/84/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Trestná sadzba, ktorú Trestný zákon ustanovuje za skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný za vinného je až dva roky, pričom práve trestná sadzba stanovená v osobitnej časti Trestného zákona predstavuje pre súd rozmedzie, v ktorom je možné sa pohybovať pri rozhodovaní o výmere trestu, a tým je daný určitý priestor pre súd, v ktorom je možné vymerať trest pre konkrétneho páchatel'a tak, aby bola zohľadnená jeho individualizácia podľa konkrétnych okolností prípadu. Súd prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcim okolností, pričom v prípade obžalovaného ustálil dve priťažujúce okolnosť, a to že spáchal viac trestných činov (súd ukladal súhrnný trest) a už bol za trestný čin odsúdený (pred spáchaním skutku má v odpise RT evidované početné odsúdenia). Potom, pri prevahe priťažujúcich okolností (2 : 0), bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu za dodržiavania postupu výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák., čím mohol byť obžalovanému ukladaný trest v rozmedzí 8 mesiacov až dva roky.

Súd uvedomujúc si, že trest odňatia slobody ako sankcia predstavuje nepochybne najprísnejší druh trestu, berúc do úvahy predovšetkým potrebu nevyhnutnosti zvoliť optimálnu mieru represie, aby trest splnil svoj účel vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., pri rešpektovaní požiadavky individuálnej aj generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. dospel k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Na dosiahnutie účelu trestu a to najmä na dosiahnutie nápravy obžalovaného, ktorý bol opakovane súdny trestaný a to aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, je na mieste pôsobiť na neho trestom pri hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Takto vymeraný trest podľa názoru súdu spĺňa požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Tr. por., ktorý svojím nekritickým pohľadom na spáchanú trestnú činnosť počas celého konania preukazoval svoj postoj aj k dodržiavaniu právneho poriadku ako celku. Z odpisu registra trestov je zrejmé, že na obžalovaného K.Í. M. nemali vplyv tresty s podmienečným odkladom, preto mu boli následne opakovane ukladané nepodmienečné tresty, pričom z už dosiaľ vykonaných trestov možno mať odôvodnene za to, že tieto nevedli k jeho prevýchove a nemali zjavne dostatočný vplyv na jeho nápravu. Uvedené vyplýva najmä z toho, že menovaný sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti čím preukazuje, že nie je schopný žiť v súlade nielen s normami slušného správania, ale ani s právnym poriadkom, s ktorým sa neustále dostáva do konfliktu. Aj pre tieto dôvody, poukazujúc aj na generálnu prevenciu spočívajúcu v ochrane spoločnosti pred páchatel'om, mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, počas ktorého mu bude zabránené v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň budú vytvorené podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, pričom tento trest súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Takto uložený a vymeraný trest preto súd považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného.

Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd v rámci adhézneho konania, po riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zo strany poškodenej, vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní čo do výšky škody a zo

záveru, že k preukázanej škode došlo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ustálil možnosť uznania nároku poškodenej G. B. C. vo výške XXX,XX €, čo predstavuje hodnotu odcudzeného mobilného telefónu v čase spáchania skutku. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd poškodenú dokázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.